

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sammlung der Gesetze und sonstigen Vorschriften
bezüglich der Rheinschifffahrt in den Rheinuferstaaten
Baden, Bayern, Elsass-Lothringen, Hessen, Niederland
und Preussen nach dem Stande am Schluss des ...**

Zentralkommission für die Rheinschifffahrt

Frankfurt a. M., 1889

VI. Bestimmungen über den Verkehr mit ätzenden und giftigen Stoffen,
sowie den Verkehr mit Spreng- (explosiven) Stoffen

[urn:nbn:de:bsz:31-247218](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-247218)

VI.

Bestimmungen

über den

Verkehr mit ätzenden und giftigen Stoffen,

sowie den

Verkehr mit Spreng- (explosiven) Stoffen.

VI.

Bestimmungen

über den

Verkehr mit ätzenden und giftigen Stoffen,

sowie den

Verkehr mit Spreng- (explosiven) Stoffen.

Bemerkung: Die im Jahre 1879 vereinbarte, in den deutschen Uferstaaten im Jahre 1880 erlassene und im Jahre 1887 abgeänderte „Verordnung über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine“ ist zufolge Vereinbarung unter den Uferregierungen aufgehoben worden. Es gelten nun auf dem Rheine für den Verkehr mit ätzenden und giftigen Stoffen die unter I, für den Verkehr mit Spreng- (explosiven) Stoffen die unter II abgedruckten Vorschriften.

I. Bestimmungen über den Verkehr mit ätzenden und giftigen Stoffen.

Verkündet und in Wirksamkeit gesetzt in:

Baden: Mit sofortiger Wirkung durch Bek. des Gr. Ministeriums des Innern vom 3. November 1888, G.- u. Vdg.-Bl. f. d. Gr. Bad. No. XLIV. S. 641.

Bayern: Auf den 1. Januar 1889 durch Bek. des K. Staatsministeriums des K. Hauses und des Aeußern, der Justiz und des Innern vom 26. November 1888, Ges.- u. Vdg.-Bl. f. d. K. Bayr. No. 54, S. 696.

Elsass-Lothringen: Auf den 1. Januar 1889 durch Verordnung des Bez.-Präsidenten für Ober-Elsass vom 24. November 1888, und auf den gleichen Zeitpunkt durch Vdg. des Bez.-Präsidenten für Unter-Elsass vom 23. November 1888, Centr.- u. Bez.-A.-Bl. f. Els.-Loth. No. 52. S. 283 und 285.

Hessen: Auf den 1. Januar 1889 durch Bek. d. Gr. Staatsministeriums vom 8. December 1888, Gr. Hess. Reg.-Bl. No. 37.

Niederland: Auf den 15. März 1887 durch Königl. Beschluss vom 2. März 1887, St. v. h. K. d. N. No. 41.

Preussen: Auf den 1. Januar 1889 durch Pol.-Vdg. des Kgl. Ministers f. Handel und Gewerbe in Berlin vom 17. November 1888

A.-Bl. d. K. Reg. zu Düsseldorf No. 51.

" " " " " Cöln No. 51.

" " " " " Coblenz No. 64.

" " " " " Wiesbaden No. 50 Beilage.

" f. d. Stadt- u. Landkreis Frankfurt a. M. No. 57.

Artikel I.

Die Polizei- oder Hafenbehörde des Einladeortes hat in jedem einzelnen Falle zu bestimmen, ob ätzende Stoffe: Schwefelsäure, Salpetersäure, Salzsäure u. s. w. auf besonderen Fahrzeugen zu führen sind oder mit anderen Gütern verladen werden dürfen. Gestattet sie die Verladung mit anderen Gütern, so hat sie zugleich die erforderlichen Vorsichtsmassregeln anzuordnen, denen sich der Schiffer unterwerfen muss. Ueber die von ihr getroffenen Anordnungen ertheilt sie dem Schiffer eine besondere Bescheinigung, welche dieser auf Erfordern dem Polizei-, Hafen-, Zoll- und Wasserbaubeamten vorzeigen muss.

Artikel II.

A. Nicht flüssige Arsenikalien, namentlich arsenige Säure (Hüttenrauch), gelbes Arsenik (Rauschgelb, Auripigment), rothes Arsenik (Realgar), Scherbenkobalt (Fliegenstein) u. s. w. dürfen auf dem Rheine nur dann versandt werden, wenn

1. auf jedem Versandstücke in leserlichen Buchstaben mit schwarzer Oelfarbe die Worte: „Arsenik (Gift)“ angebracht sind, und
2. die Verpackung in nachstehender Weise bewirkt worden ist, entweder
 - a. in doppelten Fässern oder Kisten, wobei die Böden der Fässer mit Einlagereifen, die Deckel der Kisten mit Reifen oder eisernen Bändern gesichert sein, die inneren Fässer oder Kisten von starkem trockenem Holze gefertigt und inwendig mit dichter Leinwand oder ähnlichen dichten Geweben verklebt sein müssen,
oder
 - b. in Säcken von getheerter Leinwand, welche in einfache Fässer von starkem trockenem Holze verpackt sind,
oder
 - c. in verlötheten Blechcylindern, welche mit festen Holzmänteln (Ueberfässern) bekleidet sind, deren Böden mit Einlagereifen gesichert sind.

Artikel I.

Door de politie- of havenbeambten ter plaatse der inlading wordt beslist of bijtende stoffen, als: zwavelzuur, salpeterzuur, chloorwaterstofzuur enz., met afzonderlijke vaartuigen vervoerd moeten worden, dan wel of zij mogen worden geladen met andere goederen. Indien de beambten de inlading met andere goederen toestaan, schrijven zij gelijktijdig de voorzorgsmaatregelen voor, waaraan de schipper zich moet onderwerpen. Zij geven den schipper eene verklaring af, vermeldende de voorgeschreven voorzorgen, welke verklaring door hem moet worden vertoond op aanvraag van politie- of havenbeambten, van ambtenaren van in- en uitgaande rechten en van den waterstaat.

Artikel II.

Niet vloeibare arsenikhoudende stoffen, als: arsenikzuur (wit arsenik), geel arsenik (operment), rood arsenik (realgar), scherf-kobalt (vliegensteen), enz. mogen langs den Rijn slechts vervoerd worden wanneer:

a. op elk collo met duidelijk leesbare letters, in zwarte olie-verf, de woorden Arsenik (Vergift) gesteld zijn; en

b. de verpakking op de volgende wijze heeft plaats gehad:

of in dubbele vaten of kisten, waarbij de bodems der vaten van binnen met hoepels, de deksels der kisten met hoepels of ijzeren banden voorzien, de binnenste vaten of kisten van sterk droog hout gemaakt en van binnen met dicht linnen of andere dergelijke dichtgeweven stof beplakt moeten zijn;

of in zakken van geteerd linnen, welke in enkele vaten van sterk droog hout gepakt zijn;

of in dichtgesoldeerde blikken bussen, welke met vaste houten bekledingen (buitenvaten) omgeven zijn, wier bodems van binnen met hoepels zijn voorzien.

B. Flüssige Arsenikalien, insbesondere Arsensäure, dürfen auf dem Rheine nur dann versandt werden, wenn

1. auf jedem Versandstücke in leserlichen Buchstaben mit schwarzer Oelfarbe die Worte: „Arsenik (Gift)“ angebracht sind;
2. bei Verschickung in Ballons, Flaschen oder Kruken diese Behälter dicht verschlossen, wohl verpackt und in besondere, mit starken Vorrichtungen zum bequemen Handhaben versehene Gefässe oder geflochtene Körbe eingeschlossen sind;
3. bei Verschickung in Metall-, Holz- oder Gummi-Behältern diese Behälter vollkommen dicht und mit guten Verschlüssen versehen sind.

Diese Vorschriften gelten auch für die Gefässe, in welchen flüssige Arsenikalien transportirt worden sind.

C. Andere giftige Metallpräparate (giftige Metallfarben, Metallsalze u. s. w.), wohin insbesondere Quecksilberpräparate, als: Sublimat, Kalomel, weisses und rothes Präcipitat, Zinnober, ferner Kupfersalze und Kupferfarben, als: Kupfervitriol, Grünspan, grüne und blaue Kupferpigmente, desgleichen Bleipräparate, als: Bleiglätte (Massikot), Mennige, Bleizucker und andere Bleisalze, Bleiweiss und andere Bleifarben, auch Zinkstaub sowie Zinn- und Antimonasche gehören, dürfen nur in dichten, von festem trockenem Holz gefertigten, mit Einlagereifen beziehungsweise Umfassungsbändern versehenen Fässern oder Kisten versendet werden. Die Umschliessungen müssen so beschaffen sein, dass durch die beim Transporte unvermeidlichen Erschütterungen, Stösse u. s. w. ein Verstauben der Stoffe durch die Fugen nicht eintritt.

Artikel III.

Wenn solche Giftstoffe (Artikel II) in Mengen von 5000 und mehr Kilogramm versendet werden sollen, so dürfen sie in Schiffen, welche andere Güter enthalten, nur in besonderen, wasserdicht abgeschlossenen Abtheilungen derselben verladen werden. Vor der Verladung muss der Schiffer der Polizei- und Hafenbehörde Anzeige erstatten. Diese hat sich davon zu überzeugen, dass die zur Aufnahme der Giftstoffe bestimmten Abtheilungen des Schiffes wirklich wasserdicht abgeschlossen sind.

Ingleichen hat dieselbe, falls solche Giftstoffe in Mengen unter 5000 Kilogramm zusammen mit anderen Gegenständen transportirt werden sollen, die Art und Weise der Verladung vorzuschreiben, wobei namentlich darauf zu achten ist, dass die Giftstoffe abgesondert von Consumtibilien gestaut werden. Ueber die von ihr getroffenen Anordnungen hat sie dem Schiffer eine Bescheinigung zu ertheilen.

Vloeibare arsenikhoudende stoffen, in het bijzonder arsenik-zuur, mogen langs den Rijn alleen vervoerd worden wanneer:

- a. op elk collo met duidelijk leesbare letters, in zwarte olie-verf, de worden Arsenik (Vergift) gesteld zijn;
- b. bij verzending in ballons, flesschen of kruiken deze voorwerpen dichtgesloten, zorgvuldig ingepakt en van afzonderlijke vaten, of gevlochten manden, van stevige inrichtingen tot het gemakkelijk hanteeren voorzien, omgeven zijn;
- c. bij verzending in metalen, houten of gomelastieken voorwerpen, deze volkomen dicht en van goede sluiting voorzien zijn.

Deze voorschriften zijn ook toepasselijk op de vaten, waarin vloeibare arsenikhoudende stoffen vervoerd geworden zijn.

Andere vergiftige metaalbereidingen (vergiftige metaalverven, metaal zouten enz), waartoe voornamelijk behooren: kwikbereidingen, zooals sublimaat, kalomel, wit en rood precipitaat, vermilloen (cinnaber); verder koperzouten en koperverven, als: kopervitriool, kopergroen, groene en blauwe koperverven; voorts loodbereidingen, als loodglit (massikot), menie, loodsuiker en andere loodzouten, loodwit en andere loodverven; eindelijk zinkstof en tin- en antimoonasch mogen alleen in dichte, van stevig droog hout vervaardigde kisten of vaten, van binnen en van buiten met hoepels of banden voorzien, vervoerd worden. De vaten of kisten moeten zoo vervaardigd zijn, dat de bij het vervoer onvermijdelijke schokken, stooten enz. geen verstuiven der stoffen door de voegen tengevolge hebben.

Artikel III.

Wanneer zoodanige vergiftige stoffen, in art. 2 genoemd, bij hoeveelheden van 5000 kilogram en daarboven verzonden worden, mogen zij in vaartuigen, welke andere goederen bevatten, alleen in afzonderlijke waterdichte afdeelingen geladen worden. Vóór de inlading moet de schipper aangifte doen bij de politie- of havenbeambten. Deze overtuigen zich dat de afdeelingen van het vaartuig, bestemd om de vergiftige stoffen te ontvangen, werkelijk waterdicht afgesloten zijn.

Eveneens schrijven zij, ingeval zoodanige vergiftige stoffen, bij hoeveelheden van minder dan 5000 kilogram, met andere goederen moeten vervoerd worden, de wijze voor waarop zij aan boord moeten geborgen worden, waarbij vooral zorg wordt gedragen dat de vergiftige stoffen afgescheiden van levensmiddelen gestuwd worden.

Zij geven den schipper eene verklaring af van de door hen genomen beschikkingen.

Artikel IV.

Die Polizei- oder Hafenbehörde des Absendungsortes hat die Verladung zu untersagen, wenn die Kolti Beschädigungen erlitten haben, welche ohne deren Eröffnung wahrzunehmen sind.

Artikel V.

Auf Zuwiderhandlungen der Befrachter und der Schiffer gegen die Vorschriften dieser Verordnung, beziehungsweise gegen die Anordnungen der Hafen- oder Polizeibehörde findet der Artikel 32 der revidirten Rheinschiffahrtsakte vom 17. Oktober 1868 Anwendung.

Artikel IV.

De politie- of havenbeambten ter plaatse van verzending verbieden de inlading der collis, die zoodanig beschadigd zijn, dat dit is waar te nemen zonder ze te openen.

Artikel V.

Op handelingen van bevrachters en schippers in strijd met de bepalingen dezer verordening of met de voorschriften der haven- of politiebeambten, is art. 32 der herziene Rijnvaartakte van 17 October 1868 van toepassing.

2°. te bepalen dat dit besluit in werking zal treden met 15 Maart 1887.

II. Bestimmungen über den Verkehr mit Spreng- (explosiven) Stoffen.

Vdg. des Gr. Bad. Handels-Ministeriums und des Ministeriums des
Innern vom 6. Nov. 1879

den Verkehr mit explosiven Stoffen betr.

Ges.- u. Vdg.-Bl. f. d. Gr. Bad. 1879. Nr. LVII S. 831.

Auf Grund des § 367 Nr. 5 des Strafgesetzbuchs für das Deutsche Reich und des Artikel 3 VI. a. des badischen Einführungsgesetzes zum Reichsstrafgesetzbuch vom 23. Dezember 1871 wird hinsichtlich des Verkehrs mit explosiven Stoffen mit Rücksicht auf die von dem Bundesrath hierüber vereinbarten Bestimmungen und unter Aufhebung der Verordnung vom 30. Juni 1865, „die Verhütung von Gefährdungen durch Schiesspulver und andere explodirende Stoffe betreffend“, sowie der Verordnung vom 8. Oktober 1866, „die Verhütung von Gefährdungen durch Sprengöl (Nitroglycerin) betreffend“, verordnet, was folgt:

§ 1.

Die explosiven Stoffe, auf welche sich die nachstehenden Bestimmungen beziehen, sind:

Schiess- und Sprengpulver;
Nitroglycerin (Sprengöl) und Nitroglycerin enthaltende Präparate, insbesondere Dynamit (ein nicht abtropfbares Gemisch von Nitroglycerin mit pulverförmigen, an sich nicht explosiven Stoffen);
Nitrocellulose, insbesondere Schiessbaumwolle;
explosive Gemische, welche chloresäure und pikrinsäure Salze enthalten;
Knallquecksilber, Knallsilber und die damit dargestellten Präparate.

Unter den explosiven Stoffen im Sinne dieser Verordnung sind ausserdem inbegriffen:

Pulvermunition, Feuerwerkskörper und Zündungen, mit Ausnahme der in der Armee und Marine vorgeschriebenen nicht sprengkräftigen Zündungen.

Letztere, sowie Zündhütchen, Zündspiegel und Metallpatronen unterliegen den Vorschriften dieser Verordnung nicht.

I. Transport explosiver Stoffe.

Allgemeine Bestimmungen.

§ 2.

Von der Versendung sind ausgeschlossen:

Nitroglycerin als solches, abtropfbare Gemische von Nitroglycerin, sowie Gemische von Nitroglycerin mit an sich explosiven Stoffen, als nitrirter Cellulose, Pulversätzen etc.;

explosive Gemische, welche chlorsaure und pikrinsaure Salze enthalten;

Knallquecksilber, Knallsilber und die damit dargestellten Präparate.

A. Versendung explosiver Stoffe auf Landwegen.

§ 3.

Der Transport explosiver Stoffe auf Fuhrwerken, welche gleichzeitig zur Personenbeförderung dienen, ist verboten. Eine Ausnahme findet nur statt, wenn in sehr dringenden Fällen die zur Beseitigung von Eisstopfungen nöthigen Sprengbüchsen und das zur Füllung der letzteren erforderliche Pulver unter Begleitung zuverlässiger Personen in kürzester Frist nach dem Bestimmungsort geschafft werden sollen.

§ 4.

Explosive Stoffe sind in hölzernen Kisten oder Tonnen, deren Fugen so gedichtet sind, dass ein Ausstreuen nicht stattfinden kann, und welche nicht mit eisernen Reifen oder Bändern versehen sind, fest zu verpacken.

Pulver kann in metallene Behälter (ausgeschlossen solche von Eisen) verpackt werden.

Vor der Verpackung in Tonnen oder Kisten muss loses Kornpulver in leinene, Mehlpulver in lederne Säcke geschüttet werden.

Dynamit darf nur in Patronen, nicht auch in loser Masse versendet werden.

Dynamitpatronen und Schiessbaumwollpatronen (Patronen, welche aus gepresster, gemahlener Schiessbaumwolle bereitet und mit einem Ueberzug von Paraffin versehen sind) sind durch eine Umhüllung von Papier in Packete zu vereinigen. Dynamit- und Schiessbaumwollpatronen, Schiessbaumwolle, sowie andere Nitrocellulose dürfen weder mit Zündungen versehen, noch mit solchen in dieselben Behälter verpackt werden.

Schiessbaumwolle, sowie andere Nitrocellulose muss bis zu mindestens 20 Prozent Wassergehalt angefeuchtet in wasserdichte Behälter besonders fest verpackt sein, so dass eine Reibung des Inhalts nicht stattfinden kann.

Die zur Verpackung explosiver Stoffe dienenden Behälter müssen je nach ihrem Inhalte mit der Aufschrift: Pulver, Pulvermunition, Feuerwerkskörper, Zündungen, Dynamit, Schiessbaumwolle versehen, Behälter, welche Dynamit enthalten, ausserdem mit der Firma oder der Marke der Fabrik, aus welcher das Dynamit herrührt, bezeichnet sein.

Das Bruttogewicht der Schiessbaumwolle enthaltenden Behälter darf 85 Kilogramm, das Bruttogewicht der Pulver, Pulvermunition, Feuerwerkskörper oder Zündungen enthaltenden Behälter 75 Kilogramm, das Bruttogewicht der Dynamitpatronen enthaltenden Behälter 35 Kilogramm nicht übersteigen.

§ 5.

Bei dem Verpacken und dem Verladen darf Feuer oder offenes Licht nicht gehalten, Tabak nicht geraucht werden.

Das Verladen, insbesondere von Dynamit, hat unter sorgfältiger Vermeidung von Erschütterungen zu erfolgen. Die betreffenden Behälter dürfen deshalb nie gerollt oder abgeworfen werden.

Soll das Verladen ausnahmsweise an einer anderen Stelle, als vor der Fabrik oder dem Lagerraume oder innerhalb derselben geschehen,

so ist hierzu die Genehmigung der Orts-Polizeibehörde einzuholen und deren Weisungen nachzukommen.

§ 6.

Die Behälter müssen auf dem Fuhrwerke so fest verpackt werden, dass sie gegen Scheuern, Rütteln, Stossen, Umkanten und Herabfallen aus den oberen Lagen gesichert sind; insbesondere dürfen Tonnen nicht aufrecht gestellt werden, müssen vielmehr gelegt und durch Holzunterlagen unter Haar- oder Strohecken gegen jede rollende Bewegung gesichert werden.

§ 7.

Explosive Stoffe dürfen nicht mit Zündhütchen, Zündpräparaten oder sonstigen leicht entzündlichen Gegenständen zusammen verladen werden.

Es ist untersagt, Dynamit oder Schiessbaumwolle mit Pulver, Pulvermunition, Feuerwerkskörpern oder Zündungen zusammen zu verladen.

§ 8.

Wird loses Pulver in Mengen von nicht mehr als 15 Kilogramm Bruttogewicht, oder werden andere explosive Stoffe in Mengen von nicht mehr als 35 Kilogramm Bruttogewicht versendet, so finden auf dergleichen Transporte ausser der Vorschrift des § 3 nur die von der Verpackung und von der Bezeichnung der Behälter handelnden Vorschriften dieses Abschnittes Anwendung.

§ 9.

Zur Beförderung von explosiven Stoffen dienende Fuhrwerke müssen, wenn sie unbedeckt sind, mit einem Plantuche überspannt werden.

Sie müssen als Warnungszeichen eine von weitem erkennbare, schwarze Fahne mit einem weissen P tragen.

Zum Sperren der Räder dürfen nur hölzerne Radschuhe angewendet werden; bei Eisbahn ist eine eiserne Sperrvorrichtung (Krätzer) gestattet, welche aber ganz vom Radschuh bedeckt sein muss.

§ 10.

Wer explosive Stoffe in Mengen von mehr als 35 Kilogramm Bruttogewicht versendet, muss der Ortspolizeibehörde des Absendeorts davon unter Angabe des Transportweges Anzeige machen und den Frachtschein derselben zur Visirung vorlegen.

§ 11.

Auf Fuhrwerken, welche explosive Stoffe führen, darf Feuer oder offenes Licht nicht gehalten, Tabak nicht geraucht werden. Auch in der Nähe der Fuhrwerke ist das Anzünden von Feuer oder Licht, sowie das Tabakrauchen verboten.

§ 12.

Fuhrwerke, welche explosive Stoffe führen, dürfen nur im Schritt fahren und dürfen von anderen Fuhrwerken, sowie von Reitern nur im Schritt passirt werden. Besteht ein Transport aus mehreren Fuhrwerken, so müssen dieselben während der Fahrt eine Entfernung von mindestens 50 Meter unter einander einhalten.

§ 13.

Fuhrwerke, welche explosive Stoffe führen, dürfen, während sie halten, niemals ohne Bewachung bleiben.

Von Werkstätten, Wohnhäusern und öffentlichen Gebäuden muss die Haltestelle bei Schiesspulver mindestens 150 Meter, bei Dynamit mindestens 400 Meter entfernt liegen.

Bei einem Aufenthalt von mehr als einer halben Stunde in der Nähe von Ortschaften ist überdies der Orts-Polizeibehörde rechtzeitige Anzeige zu machen, welche die ihr erforderlich erscheinenden Vorsichtsmassregeln zu treffen hat.

§ 14.

Fuhrwerke mit explosiven Stoffen müssen von Eisenbahnzügen oder geheizten Lokomotiven mindestens 300 Meter entfernt bleiben. Sind Wegstrecken zu passiren, auf welchen wegen der gleichlaufenden Richtung der Eisenbahn und des Weges oder wegen der Frequenz der Bahn obiger Vorschrift nicht genügt werden kann, so ist der Eisenbahnbetriebsbehörde (Bahnamt), welcher die unmittelbare Betriebsleitung der betreffenden Strecke obliegt, von dem beabsichtigten Transporte rechtzeitig Anzeige zu machen, und hat diese dann die zur Beseitigung von Gefahr geeigneten Anordnungen zu treffen.

Die der Eisenbahnbetriebsbehörde zu machende Anzeige hat die genaue Bezeichnung des Transports, der Zeit, in welcher derselbe stattfinden soll, sowie der von demselben zurückzulegenden Wegstrecke unter besonderer Vermerkung derjenigen Theile dieser Wegstrecke zu enthalten, wo die Fuhrwerke nicht mindestens 300 Meter vom Eisenbahnplanum entfernt gehalten werden können. Sind hiervon mehrere Bahnamsbezirke berührt, so ist die Anzeige an das zunächst in Betracht kommende Bahnamt zu richten.

§ 15.

Der Transport durch zusammenhängend gebaute Ortschaften ist nur gestattet, wenn diese Orte nicht auf für Frachtfuhrwerk passibaren Wegen umfahren werden können. Ist die Durchfahrt unvermeidlich, so ist von der bevorstehenden Ankunft des Transportes der mit der Wahrnehmung der Ortspolizei betrauten Behörde zeitig Anzeige zu machen und sind deren Bestimmungen zu erwarten. Die Behörde hat den zu nehmenden Strassenzug zu bestimmen, denselben von anderen Fahrzeugen möglichst frei zu halten und Sorge zu tragen, dass die Durchfahrt ohne unnöthigen Aufenthalt und mit Vermeidung besonderer Gefahren erfolgt.

§ 16.

Das Abladen hat den Vorschriften des § 5 entsprechend zu erfolgen.

B. Versendung explosiver Stoffe auf Schiffen und Fähren.

§ 17.

Auf Dampfschiffen, welche Personen befördern, dürfen explosive Stoffe nicht transportirt, an Schiesspulver oder Feuerwerkskörpern jedoch darf soviel mitgeführt werden, als zur Abgabe von Signalen nothwendig ist.

Die in § 3 enthaltene Ausnahmebestimmung findet auch hier Anwendung.

§ 18.

Die §§ 4, 5 (Absatz 1 und 2) 10 und 16 finden auch bei Versendung von explosiven Stoffen auf Schiffen und Fähren Anwendung.

Das Ein- und Ausladen darf nur an einer von der Orts-Polizei-behörde dazu angewiesenen Stelle, welche möglichst weit von bewohnten Gebäuden entfernt sein muss, erfolgen. Für das Ein- und Ausladen in einem Hafen hat die Hafenaufsichtsbehörde die Ladestelle anzuweisen.

Die Ladestelle darf dem Publikum nicht zugänglich sein und ist, wenn ausnahmsweise das Ein- oder Ausladen bei Dunkelheit stattfindet, mit fest- und hochstehenden Laternen zu erleuchten.

Die mit explosiven Stoffen gefüllten Behälter dürfen nicht eher auf die Ladestelle gebracht oder daselbst zugelassen werden, bis die Verladung beginnen soll.

*) Die zu Packeten vereinigten Dynamitpatronen sind ausserdem mit einer das Eindringen von Wasser oder Feuchtigkeit verhindernden Umhüllung (z. B. mit Gummilösung verklebten Gummibeuteln) zu versehen.

§ 19.

Die explosiven Stoffe müssen auf dem Schiffe in einem abgeschlossenen Raume, welcher bei Dampfschiffen möglichst weit von dem Kesselraum entfernt sein muss, unter Deck fest verstaut verladen werden. Bei Verladung in offenen Booten müssen letztere mit einem Plantuche überspannt werden.

Weder in diesen, noch in den unmittelbar daranstossenden Räumen dürfen Zündhütchen und Zündschnüre verpackt sein. Leicht entzündliche Stoffe sind mit Ausnahme der zum Betriebe der Dampfkessel oder der Küchen dienenden Brennmaterialien von der gleichzeitigen Beförderung überhaupt ausgeschlossen. Brennmaterialien dürfen nur in feuersicheren und leicht unter Wasser zu setzenden besonderen Räumen aufbewahrt werden.

Das Schiff muss mit einer von weitem erkennbaren, stets ausgespannt gehaltenen schwarzen Flagge mit weissem P versehen werden.

Die Vorschrift des § 1 findet auf den Transport zu Schiffe sinn-gemässe Anwendung.

§ 20.

Im Uebrigen ist beim Transport explosiver Stoffe auf Schiffen Folgendes zu beobachten:

- a. Sind zusammenhängend gebaute Ortschaften zu berühren, so ist wie bei dem Landtransporte zu verfahren. Die Durchfahrt ist von der Behörde nur zu gestatten, nachdem die Passage frei gemacht und die Anordnung getroffen ist, dass Brücken etc. etc. ohne Aufenthalt passirt werden können. In grösseren Städten und bei beengten Wasserstrassen ist die Behörde be-fugt, die Durchfahrt ganz zu untersagen.
- b. Sind Schiffbrücken oder Schleussen zu passiren, so ist dem Brücken- oder Schleussenwärter von der bevorstehenden An-kunft des Fahrzeuges und seiner ungefähren Grösse zeitig Anzeige zu machen.
- c. In Betreff des Passirens von Eisenbahnbrücken ist, wie im § 14 vorgeschrieben, zu verfahren.

*) Zusatz gemäss Vdg. des Gr. Bad. Ministeriums des Innern vom 28. März 1887. — Ges.- u. Vdg.-Bl. f. d. Gr. Bad. No. IX. S. 104.

d. Das Anlegen darf nur an Orten geschehen, welche dem Publikum nicht zugänglich sind.

Die Ortspolizeibehörde ist stets vorher in Kenntniss zu setzen und hat Vorschriften über Ort, Zeit und Vorsichtsmassregeln im Einzelnen zu geben.

Soll das Anlegen in einem Hafen geschehen, so ist die Hafenaufsichtsbehörde vorher in Kenntniss zu setzen und von dieser das Erforderliche anzuordnen.

§ 21.

Fähren, welche Fuhrwerke mit explosiven Stoffen übersetzen, dürfen nicht gleichzeitig andere Fuhrwerke oder Personen befördern.

C. Versendung explosiver Stoffe auf Eisenbahnen.

§ 22.

Die Versendung explosiver Stoffe auf Eisenbahnen ist durch besondere Bestimmungen geregelt.

IV. Strafbestimmungen.

§ 32.

Zuwiderhandlungen gegen vorstehende Vorschriften werden nach § 367 No. 5 des Strafgesetzbuchs für das Deutsche Reich bestraft.

V. Schlussbestimmungen.

§ 33.

Die Vorschriften über militärische, von Militärpersonen begleitete Transporte explosiver Stoffe, sowie die internationalen Verabredungen über den Verkehr mit Sprengstoffen bleiben unberührt.

Vdg. d. Gr. Bad. Ministeriums d. Innern v. 22. August 1888,
die Versendung von Sprengstoffen und Munitionsgegenständen der Militär- und
Marineverwaltung auf Landwegen und auf Schiffen betr.
(Sprengstoff-Versendungs-vorschrift)

G.- u. Vdg.-Bl. f. d. Gr. Bad. No. XXXV. S. 536.

Im Anschluss an die Verordnung vom 6. November 1879, den Verkehr mit explosiven Stoffen betreffend (Gesetzes- und Verordnungsblatt Seite 831), wird gemäss einer von den verbündeten Regierungen im Bundesrath getroffenen Vereinbarung, unter Aufhebung der diesseitigen Verordnung vom 18. November 1885, die Verhütung der Gefährdung militärischer Pulvertransporte betreffend (Gesetzes- und Verordnungsblatt Seite 376), und des § 33 der Verordnung vom 6. November 1879, soweit sich die letztere Bestimmung auf militärische, von Militärpersonen begleitete Transporte bezieht, verordnet, was folgt:

I. Allgemeine Bestimmungen.

1. Für alle unter militärischer Begleitung stattfindenden Versendungen von Sprengstoffen und Munitionsgegenständen auf Land-

wegen und auf Schiffen gelten die unten folgenden Zusatzvorschriften zu der in Folge einer Vereinbarung im Bundesrath erlassenen Verordnung des vormaligen Handelsministeriums und des Ministeriums des Innern vom 6. November 1879, den Verkehr mit explosiven Stoffen betreffend (Gesetzes- und Verordnungsblatt Seite 831).

2. Bei Versendungen von Sprengstoffen und Munitionsgegenständen der Militär- und Marineverwaltung ohne militärische Begleitung ist die vorerwähnte Verordnung mit der Einschränkung massgebend, dass die vorschriftgemässe Einrichtung, Bezeichnung und Verpackung der Behälter durch den seitens der absendenden Behörde ausgefertigten Frachtschein als nachgewiesen anzusehen ist und nicht der polizeilichen Prüfung unterliegt.

Welchen Sendungen ein militärisches Begleitcommando beizugeben ist, sowie die Zusammensetzung und Stärke des letzteren bestimmt die Militär- beziehungsweise Marinebehörde.

Zu §§ 1 und 2.

a. Die nachstehenden Vorschriften beziehen sich nur auf diejenigen Sprengstoffe und Munitionsgegenstände, welche in Ausführung des § 35 Ziffer 7 der Militär-Transport-Ordnung für Eisenbahnen im Frieden (Friedens-Transport-Ordnung) vom 11. Februar 1888 (Reichsgesetzblatt Seite 23) von den vereinigten Ausschüssen des Bundesraths für das Landheer und die Festungen und für Eisenbahnen, Post und Telegraphen als „zur Gefahrklasse gehörig“ bezeichnet sind (Bekanntmachung des Reichskanzlers vom 7. März 1888, Centralblatt für das Deutsche Reich Seite 106), sowie auf alle von der Militär- und Marineverwaltung zu Versuchszwecken bestimmten, noch nicht eingeführten Sprengstoffe. Die nachstehenden Vorschriften finden jedoch keine Anwendung auf diejenigen der vorbezeichneten Sprengstoffe und Munitionsgegenstände, welche in Taschen oder Tornistern der Mannschaften verpackt oder in Kriegsfahrzeugen oder auf Kriegsschiffen verladen sind. Diese, sowie alle übrigen in der Militär- und Marineverwaltung eingeführten Sprengstoffe und Munitionsgegenstände unterliegen bei der Versendung unter militärischer Begleitung weder dieser Vorschrift noch der Verordnung vom 6. November 1879.

b. Wagenführer, Schiffsführer, Reiter und andere Personen haben den an sie von den Begleitcommandos militärischer Sendungen von Sprengstoffen und Munitionsgegenständen behufs Verhütung der Gefährdung der Sendungen gerichteten Aufforderungen zu Handlungen oder Unterlassungen — insbesondere zu langsamem Vorbeifahren beziehungsweise -reiten, zum Ausweichen, zum Unterlassen von Tabakrauchen, zum Auslöschen von Feuer — ungesäumt Folge zu leisten.

Zu widerhandlungen werden, unbeschadet des nöthigenfalls von den Begleitcommandos zur Anwendung zu bringenden unmittelbaren Zwanges, nach § 367 No. 5 des Strafgesetzbuchs für das Deutsche Reich (Reichsgesetzblatt von 1876 Seite 115) bestraft.

II. Versendung auf Landwegen.

Zu § 4.

a. Die in der Armee und Marine vorgeschriebenen Packgefässe für Sprengstoffe und Munitionsgegenstände, einschliesslich der Geschosskörper mit sicherndem Abschlusse der Sprengladung, sind nach ihrer

Beschaffenheit, der Art ihrer Verpackung und Inhaltsbezeichnung und dem Gewichte als den Bestimmungen entsprechend zu erachten.

b. Das lose Kornpulver braucht vor der Verpackung in Tonnen oder Kisten nur dann in leinene Säcke geschüttet zu werden, wenn die Beförderung länger als einen Tag dauert.

Zu § 5.

Wenn das Verladen ausnahmsweise an einer anderen Stelle als vor der Fabrik oder dem Lagerraume oder innerhalb derselben geschehen soll, so ist seitens der Commandantur beziehungsweise des Garnisonältesten die Genehmigung des Bezirksamts hierzu einzuholen und von letzterem die zur Aufrechterhaltung der Ordnung an der Ladestelle erforderliche Polizeimannschaft zu stellen.

Zu § 6.

a. Das für die Verladung von Tonnen vorgeschriebene Zwischenlegen von Haar- oder Strohecken kann durch ein Umwickeln der einzelnen Tonnen mit Strohbindern ersetzt werden.

b. Zwischen die Kasten mit geladenen Geschossen brauchen Haardecken oder andere Mittel nicht gelegt zu werden, nur oberhalb ist die Ladung mit Haardecken zu bedecken.

Zu § 10.

Jedem Bezirksamte, durch dessen Bezirk die Sendung geht, ist von der absendenden Behörde die betreffende Marschroute und die Grösse der Sendung mitzuthemen. Das Bezirksamt hat die betheiligten Unterbehörden anzuweisen, dass sie die erforderlichen Anordnungen zum schnellen und sicheren Fortkommen der Sendung treffen.

Ausser dieser Benachrichtigung erhalten die Ortspolizeibehörden der Durchzugsorte kurz zuvor auch noch eine Mittheilung durch den Führer des Begleitcommandos über den Zeitpunkt des Eintreffens der Sendung.

Bei Versendungen, welche in einem Tage zur Ausführung kommen, sind seitens der absendenden Behörde nur die beteiligten Ortspolizeibehörden in Kenntniss zu setzen, worauf diese die für die Sicherung und ungehinderte Durchführung der Sendung erforderlichen Massnahmen zu treffen haben.

Eine Benachrichtigung der Polizeibehörden erfolgt nicht, wenn das Gewicht der Sendung weniger als 250 kg. beträgt, und ferner nicht bei allen Versendungen innerhalb der Garnisonen und der zu denselben gehörigen Anlagen. In diesen Fällen hat die Militärbehörde allein die nöthigen Sicherheitsmassregeln zu treffen. Wenn unter besonderen Umständen auch hierbei die Hilfeleistung der Polizeibehörde erwünscht erscheint, so hat diese auf Ansuchen der Commandantur beziehungsweise des Garnisonältesten die Unterstützung zu gewähren.

Der Vorlage des Frachtscheins an die Ortspolizeibehörde des Absendeorts zur Visirung bedarf es nicht.

Zu § 12.

a. Dem Führer des Begleitcommandos ist es gestattet, erforderlichenfalls neben den mit Sprengstoffen etc. beladenen Wagen in schneller Gangart zu reiten.

b. Entgegenkommende oder den Transport einholende Fuhrwerke oder Reiter müssen den mit Sprengstoffen etc. beladenen Wagen ganz ausweichen.

c. Besteht die Sendung aus einer grösseren Anzahl von Wagen, so können Gruppen von 2 bis 3 Wagen gebildet werden, in welchen die einzelnen Wagen nur 10m Abstand halten; die Gruppen müssen jedoch in mindestens 50m Entfernung von einander bleiben.

Zu § 16.

Bei dem Abladen ist die Zusatzbestimmung zu § 5 entsprechend zu berücksichtigen.

III. Versendung auf Schiffen.

Zu § 18.

Die angezogenen §§ 4, 5, 10 und 16 finden hier nur unter Berücksichtigung der vorstehend gegebenen Zusatzvorschriften Anwendung.

Zu § 20.

a. Bei der Fahrt auf Binnengewässern müssen, falls die Sendung aus mehreren Kähnen besteht, die einzelnen Kähne einen Abstand von mindestens 300m von einander halten.

b. Die mit Sprengstoffen etc. beladenen Kähne sind vor allen anderen Kähnen durch die Schleusen zu schaffen.

Ein gleichzeitiges Durchschleusen anderer Kähne mit den mit Sprengstoffen beladenen ist unstatthaft.

Bek. d. Bez.-Präs. f. Unter-Elsass vom 24. November 1888,

betr. den Transport ätzender etc. Stoffe auf dem Rheine.

Centr. u. Bez. A.-Bl. f. E.-L. No. 52 S. 284.

etc. etc. etc.

Art. 6.

Diese Verordnung tritt vom 1. Januar 1889 ab in Kraft.

Mit dem gleichen Tage treten die unter dem 17. März 1880 (Amtsblatt für Ober-Elsass Nr. 8) erlassene Verordnung über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine und die Verordnung vom 5. März 1887, betreffend die Bestimmungen über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine (Central- und Bezirks-Amtsblatt Seite 53, 54) ausser Wirksamkeit. Dagegen finden die Verordnungen über den Verkehr mit explosiven Stoffen vom 13. September 1879, 16. Januar 1885 und 6. April 1887 (Amtsblatt für Ober-Elsass 1880 Seite 129; Central- und Bezirks-Amtsblatt 1885 Seite 15, 1887 Seite 77) auch auf den Transport solcher Stoffe auf dem Rheine Anwendung.

Bek. d. Bez.-Präs. f. Ober-Elsass vom 23. November 1888.

Centr.- u. Bez.-A.-Bl. f. E.-L. Nr. 52 S. 285.

etc. etc. etc.

Art. 6.

Mit dem gleichen Tage treten die unter dem 17. März 1880 (Amtsblatt für Unter-Elsass Nr. 11) erlassene Verordnung über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine und die Verordnung vom 5. März 1887, betreffend die Bestimmungen über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine (Central- und Bezirks-Amtsblatt S. 54) ausser Wirksamkeit. Dagegen finden die Verordnungen über den Verkehr mit explosiven Stoffen vom 4. September 1879, 7. Januar 1885 und 1. April 1887 (Amtsblatt für Unter-Elsass 1879 Seite 197, Central- und Bezirks-Amtsblatt 1885 Seite 11, 1887 Seite 74) auch auf den Transport solcher Stoffe auf dem Rheine Anwendung.

Bek. des K. Bayr. Staatsministeriums d. K. Hauses u. d. Aeussern, der Justiz und des Innern v. 26. November 1888,

den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine betr.

G.- u. Vdg.-Bl. f. d. K. Bayern. 1888, No. 54, S. 696.

Von den Bevollmächtigten der Rheinuferstaaten ist in der Sitzung der Rheinschiffahrts-Central-Commission vom 1. Juni 1888 vereinbart worden, dass über die Verpackung und den Transport explosiver Stoffe polizeiliche Vorschriften für die Stromstrecke oberhalb der Spyk'schen Fähre fernerhin nicht mehr gemeinsam, sondern allein von den Deutschen Uferregierungen erlassen werden, und dass demzufolge die im Jahre 1879 vereinbarte, in den Deutschen Uferstaaten im Jahre 1880 erlassene und im Jahre 1887 abgeänderte „Verordnung über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine“ aufgehoben werde, und lediglich die Vorschriften „über den Transport giftiger und ätzender Stoffe auf dem Rheine“ bestehen bleiben.

Nachdem diese Vereinbarung von den Regierungen sämtlicher Uferstaaten genehmigt worden ist, wird auf Grund Allerhöchster Ermächtigung Seiner Königlichen Hoheit des Prinzen Luitpold, des Königreichs Bayern Verwesers, Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniss gebracht:

I. Die Allerhöchsten Verordnungen vom 1. März 1880, den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine betreffend (Gesetz- und Verordnungs-Blatt S. 105), und vom 5. März 1887, Abänderung der vorerwähnten Allerhöchsten Verordnung betreffend (Gesetz- und Verordnungs-Blatt S. 137), werden mit der Wirksamkeit vom 1. Januar 1889 ab aufgehoben.

II. Von dem gleichen Zeitpunkte an haben bezüglich des Transportes von giftigen und ätzenden Stoffen auf dem Rheine folgende Bestimmungen in Geltung zu treten:

Vergl. Seite 386.

Bek. d. Gr. Hess. Staatsministeriums vom 8. December 1888,
die Verordnung über den Transport explosiver etc. Stoffe auf dem Rheine betr.

Reg.-Bl. f. d. Gr. Hessen Nr. 37.

Nachdem die von der Central-Commission für die Rheinschiffahrt in ihren diesjährigen Sitzungen gefassten Beschlüsse wegen anderweiter Regelung der über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine bestehenden Vorschriften die Genehmigung der Rheinuferstaaten gefunden haben, wird die durch Bekanntmachung vom 1. März 1880 (Reg.-Bl. Nr. 4) veröffentlichte Verordnung über den Transport der vorerwähnten Stoffe auf dem Rheine sammt den hierzu unterm 8. Februar 1887 (Reg.-Bl. Nr. 6) erlassenen abändernden Bestimmungen mit Wirkung vom 1. Januar 1889 an ausser Kraft gesetzt.

Von dem genannten Zeitpunkt an sind für den Verkehr mit Sprengstoffen auf dem Rheine die Bestimmungen des Gesetzes vom 2. Juni 1880 (Reg.-Bl. Nr. 21), den Verkehr mit explosiven Stoffen betreffend, sowie der Verordnungen vom 24. März 1886 (Reg.-Bl. Nr. 7) und 4. September 1888 (Reg.-Bl. Nr. 26) massgebend.

etc. etc. etc.

Pol.-Vdg. d. K. Preuss. Reg.-Präs. zu Düsseldorf v. 15. December 1888,
betr. den Transport explosiver etc. Stoffe auf dem Rheine.

A.-Bl. d. K. Preuss. Reg. zu Düsseldorf Nr. 51. S. 544.

Art. 1. Die von der Königlichen Regierung hierselbst erlassenen Polizei-Verordnungen, betreffend den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine, vom 24. März 1880 I. III. B. 1558 und vom 5. März 1887 I. III. B. 1426 (Amtsblatt von 1880, S. 131 ff. und von 1887, S. 122 f.) werden hierdurch aufgehoben.

Art. 2. An Stelle dieser Vorschriften tritt für den Verkehr auf dem Rheine mit explosiven Stoffen die Polizei-Verordnung, betreffend den Verkehr mit explosiven Stoffen vom 29. November 1879*) (Amtsblatt von 1879, S. 466 ff.)

Art. 3. Diese Polizei-Verordnung tritt mit dem 1. Januar 1889 in Kraft.

Pol.-Vdg. d. K. Preuss. Reg.-Präs. zu Cöln vom 17. December 1888,
betr. den Verkehr mit Sprengstoffen auf dem Rheine.

A.-Bl. d. K. Preuss. Reg. zu Cöln Nr. 51. S. 405.

Im Auftrage des Herrn Ministers für Handel und Gewerbe werden auf Grund des § 138 des Gesetzes über die allgemeine Landesverwaltung vom 30. Juli 1883 (G. S. S. 195) die in den Polizeiverordnungen der

*) Im Allgemeinen gleichlautend mit den auf den Seiten 392/97 abgedruckten §§ 1 bis 33 der Gr. Bad. Vdg. vom 6. November 1879; jedoch fällt der letzte Absatz im § 20 fort.

Königlichen Regierung vom 22. November 1879*) (A.-Bl. St. 48), 20. Dezember 1884**) (A.-Bl. St. 53) und 5. Dezember 1887***) (A.-Bl. St. 49) enthaltenen Vorschriften über den Verkehr mit Sprengstoffen hiermit auch für den Rhein in Kraft gesetzt.

Diese Polizeiverordnung, zu deren Erlasse gemäss § 139 des angezogenen Gesetzes die Zustimmung des Bezirksausschusses nachträglich eingeholt werden wird, tritt mit dem 1. Januar 1889 in Kraft.

Pol.-Vdg. d. K. Preuss. Reg.-Präs. zu Coblenz vom 17. December 1888,
den Verkehr mit explosiven Stoffen auf dem Rheine betr.

A.-Bl. d. K. Reg. zu Coblenz Nr. 64. S. 344.

Auf Grund des § 138 des Gesetzes über die allgemeine Landesverwaltung vom 30. Juli 1883 (Ges.-S. S. 195) verordne ich hierdurch unter Aufhebung der von der Königlichen Regierung erlassenen Polizei-Verordnungen über den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine vom 22. März 1880 und vom 15. März 1887 (A.-Bl. de 1880, Nr. 13 und de 1887, Nr. 11), wie folgt: die von der Königlichen Regierung erlassene Polizei-Verordnung vom 3. Dezember 1879, betreffend den Verkehr mit explosiven Stoffen,*) (A.-Bl. 1879 S. 316), sowie die zu dieser Polizei-Verordnung von der Königlichen Regierung erlassenen zusätzlichen Polizei-Verordnungen vom 29. Dezember 1884**) und vom 30. Dezember 1887***) (A.-Bl. de 1884 S. 286 und de 1887, S. 336) werden hierdurch auch für den Rhein in Kraft gesetzt.

Pol.-Vdg. d. K. Reg.-Präs. zu Wiesbaden vom 15. December 1888,
betr. den Transport ätzender etc. Stoffe auf dem Rheine.

A.-Bl. d. K. Reg. zu Wiesbaden Nr. 50. Beil. S. 395 und
A.-Bl. f. d. Stadt- und Landkreis Frankfurt a. M. Nr. 57 S. 575.

Zufolge höherer Anordnung und unter Bezugnahme auf § 138 des Gesetzes über die allgemeine Landesverwaltung vom 30. Juli 1883 (G.-S. S. 195) wird mit Zustimmung des Bezirks-Ausschusses verordnet, was folgt:

Einzigler Paragraph.

Die von der vormaligen Abtheilung des Innern der hiesigen Königlichen Regierung unterm 18. März 1880 erlassene Polizei-Verordnung,

*) Im Allgemeinen gleichlautend mit den auf den Seiten 392,97 abgedruckten §§ 1 bis 33 der Gr. Bad. Vdg. vom 6. November 1879; jedoch fällt der letzte Absatz im § 20 fort.

**) Zusatz zu § 2 der Vdg. d. K. Reg.-Präs. zu Cöln vom 22. November 1879 und d. K. Reg.-Präs. zu Coblenz vom 3. Dezember 1879:
Jedoch sind alle zur Versendung auf Eisenbahnen jeweilig zugelassenen Stoffe auch zur Versendung auf Land- und Wasserwegen zuzulassen.

Desgl. zu § 4:

Die für den Eisenbahnverkehr jeweilig vorgeschriebene Verpackung genügt auch für den Transport auf Land- und Wasserwegen.

***) Zusatz zu § 18:

Derselbe ist gleichlautend mit dem Zusatz zu § 18 der Gr. Bad. Vdg. vom 6. November 1879 (S. 396).

betreffend den Transport explosiver, entzündlicher, ätzender und giftiger Stoffe auf dem Rheine { Reg.-A.-Bl. S. 77, } sowie meine Polizei-Verordnung vom 12. März 1887, betreffend den Transport giftiger Stoffe auf dem Rheine { Reg.-A.-Bl. Seite 193 } werden mit dem 1. Januar 1889 hierdurch aufgehoben. *)

Kon. Besl. van den 15 October 1885,

houdende vaststelling van voorschriften omtrent het vervoer, den in-, uit- en doorvoer, verkoop en opslag van buskruit en andere ontplofbare stoffen.

St. v. h. K. d. N. von 1885, No. 187.

Hoofdstuk I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Voor de toepassing van dit besluit worden onder ontplofbare stoffen verstaan:

buskruit;

ontplofbare nitro-verbindingen, als: nitro-glycerine en preparaten die nitro-glycerine bevatten, in het bijzonder dynamiet en lithofracteur (niet vloeibare mengsels van nitro-glycerine en op zich zelf niet ontplofbare stoffen), nitro-cellulose, in het bijzonder schietkatoen;

ontplofbare mengsels die chloorzure of pikrinzure zouten bevatten; knalkwikzilver en andere knalsoorten en de daarmede vervaardigde preparaten;

munitieën, waarin buskruit voorkomt, vuurwerken en andere ontstekingsmiddelen die ontplofbare preparaten bevatten.

Hetgeen verder in dit besluit bepaald wordt omtrent dynamiet geldt ook voor lithofracteur.

Artikel 2.

Van het vervoer zijn, behoudens het bepaalde in art. 3, uitgesloten: nitro-glycerine en alle andere ontplofbare nitro-verbindingen, in vloeibaren toestand, alsmede vloeibare mengsels, waarin dergelijke stoffen voorkomen;

niet-vloeibare mengsels van nitro-glycerine of andere ontplofbare nitro-verbindingen, met op zich zelf ontplofbare stoffen, als geritreeerde cellulose, buskruitsassen, enz.;

ontplofbare verbindingen die chloorzure of pikrinzure zouten bevatten;

knalkwikzilver en andere knalsoorten en de daarmede vervaardigde preparaten, daaronder niet begrepen slaghoedjes en andere ontstekingsmiddelen die dergelijke preparaten bevatten.

*) Statt der aufgehobenen gelten nunmehr die bezüglichen Polizei-Verordnungen vom 26. November 1879 (A.-Bl. No. 48), 6. Januar 1885 (A.-Bl. No. 3), 19. März und 20. November 1887.

Artikel 3.

Van het verbod van vervoer in het vorige artikel bedoeld kan, wanneer dit voor 's Rijks dienst wordt vereischt, ontheffing worden verleend door Onzen Minister van Oorlog of van Marine, in welk geval het vervoer plaats heeft met inachtneming van de bijzondere voorschriften, door de hoofden van die Departementen te geven.

Door Ons kan van het verbod in het vorige artikel ten behoeve van anderen dan het Rijk op daartoe gedaan verzoek ontheffing worden verleend.

Artikel 4.

Van het vervoer zijn uitgesloten:

ontplobbare stoffen, waarvan het vervoer overigens is toegestaan, indien zij wegens onvoldoende hoedanigheid of verpakking gevaar opleveren voor de openbare veiligheid, in het bijzonder niet-vloeibare mengsels van nitro-glycerine en andere ontplobbare nitro-verbindingen met op zichzelf niet voor ontploffing vatbare stoffen, wanneer zich daaruit de nitro-glycerine of andere ontplobbare nitro-verbinding door afdruppelen en doorzigen laat afzonderen.

Artikel 5.

Onverminderd het bepaalde bij de artt. 2 en 4, is het vervoer van ontplobbare stoffen verboden:

- a. met de brievenpost;
- b. met de pakketpost;
- c. met openbare middelen tot vervoer van personen.

Van het verbod sub c zijn uitgesloten:

de munitieën, welke tot de uitrusting van in dienst afzonderlijk, of in detachement, reizende militairen, van politiebeambten en van ambtenaren der invoerrechten en accijnzen behooren;

het buskruit en de vuurwerken, welke geacht kunnen worden tot de uitrusting van het vaartuig te behooren; alsmede het buskruit dat reizigers in niet grootere hoeveelheid dan van één kilogram, in behoorlijk gesloten verpakking met zich voeren.

Geladen vuurwapenen worden op deze vervoermiddelen niet toegelaten.

Artikel 6.

Met stoomvaartuigen, welke geen openbare middelen tot vervoer van personen zijn, is verzending of vervoer alleen geoorloofd van ontplobbare stoffen, tot eene hoeveelheid van 100 kilogram ontplobbare stof.

Artikel 7.

Het bepaalde bij de beide voorgaande artikelen is niet van toepassing op het vervoer van ontplobbare stoffen uit een der havens van het Rijk naar de overzeesche bezittingen en koloniën, ten behoeve van den openbaren dienst aldaar.

De betrokken reederij is verplicht om aan hen, die zich als passagiers aanmelden of zich daartoe hebben laten inschrijven, van de voorgenomen verzending van ontplobbare stoffen mededeeling te doen.

Artikel 8.

Met stoomtrammen welke geen openbare middelen tot vervoer van personen zijn, is verzending of vervoer alleen geoorloofd van buskruit, munitien en vuurwerken tot eene hoeveelheid van 25 kilogram ontplofbare stof, alsmede van metaalpatronen tot een getal van 10,000 stuks.

Voor de toepassing van dit besluit wordt onder vervoer met stoomtrammen verstaan het vervoer bedoeld bij art. 2 der wet van 9 Augustus 1878 (Staatsblad n°. 124).

Artikel 9.

Het bedrag der zekerheid, bedoeld bij art. 4 der wet van 26 April 1884 (Staatsblad n°. 81), wordt bepaald door den ambtenaar van het openbaar ministerie, die belast is met de vervolging van het strafbare feit.

Als zekerheid kan door den vervoerder, ter beoordeeling van dien ambtenaar, een voldoende borgtocht, met solidaire verbindtenis van den borg of de borgen gesteld, of de bepaalde som in geld of geldswaardige papieren (courante effecten) gestort worden.

Deze storting geschiedt op een kantoor van registratie, door den ambtenaar van het openbaar ministerie aan te wijzen.

Zoodra de borgtocht gesteld of het geld of de geldswaarde gestort is, wordt het bedrag daarvan geacht de waarde van het in beslag genomen voer- of vaartuig te vertegenwoordigen. In geval van verbeurdverklaring wordt, bij gebreke van uitlevering van het tegen zekerheid ontslagen voer- of vaartuig met zijnen inventaris, de gestorte of de op den borg of de borgen verhaalde som aan 's Rijks schatkist verantwoord; indien de zekerheid in effecten is gesteld, worden die ten bate van die schatkist ter beurze te gelde gemaakt; in geval van nietverbeurdverklaring wordt de gestorte som of worden de gedeponeerde geldswaardige papieren aan den belanghebbende teruggegeven, laatstgemelde papieren met de daarop verschenen renten of dividenden, en vervalt de borgtocht.

Artikel 10.

Behalve de personen genoemd in art. 8 der wet, zijn met het opsporen van de overtredingen der bepalingen van die wet en van dit besluit belast de ambtenaren en officieren, door Onzen Minister van Oorlog uit kracht van art. 24 der wet van 2 Juni 1875 (Staatsblad n°. 95) aangewezen, alsmede de ambtenaren en beambten der rivier-, kanaal- en havenpolitie en de opzieners en schippers van de visscherijpolitie op de Schelde en Zeeuwsche stroomen.

Artikel 11.

De bepalingen van dit besluit zijn niet toepasselijk op het vervoer van buskruit, munitien en vuurwerken tot eene hoeveelheid van 3 kilogram ontplofbare stof, noch op het buskruit en de vuurwerken, welke geacht kunnen worden tot de uitrusting van een vaartuig te behooren, behoudens dat de stoffen moeten gepakt zijn in goed besloten houten of metalen voorwerpen, waarop in goed leesbare letters de soort der stof is vermeld.

Hoofdstuk II.**Verzending en vervoer van ontplofbare stoffen de hoeveelheid van 100 kilogram te boven gaande.****§ 1. Van de inpakking, alsmede van het op-, af- en overladen****Artikel 12.**

De ontplofbare stoffen zijn stevig ingepakt in metalen kisten of bussen, of in houten kisten, tonnen, vaten of bussen. Deze voorwerpen moeten goed dicht en gesloten zijn. Aan de houten voorwerpen mogen geen ijzeren banden of beslag aanwezig zijn, terwijl zij, indien daarin buskruit is bevat, alleen mogen voorzien zijn van houten nagels of pennen, of wel van verzonken koperen of messingen nagels en schroeven.

De tonnen en vaten zijn op de beide bodems, de houten of metalen kisten en bussen ter weerszijden of wel enkel op het deksel, voorzien van een opschrift, waardoor de soort der stof wordt aangeduid (in de Nederlandsche, Fransche, Engelsche of Duitsche taal). Zijn de metalen kisten of bussen in houten kisten gepakt, dan behoeven alleen de laatsten van het opschrift voorzien te zijn.

Bij vervoer van Rijkswegen zijn de kisten, tonnen, vaten of bussen volgens de voorschriften van het Departement van Oorlog of van Marine ingericht en gemerkt.

De voorwerpen, welke dynamiet inhouden, moeten bovendien de firma of het merk der fabriek, waarvan het dynamiet afkomstig is, vermelden.

Artikel 13.

Dynamiet mag alleen in patronen, niet in losse massa worden vervoerd.

Dynamietpatronen en schietkatoenpatronen (patronen die uit samengeperst gemalen schietkatoen vervaardigd en met paraffine overtrokken zijn), moeten in de kisten zoodanig door papier of doek omgeven zijn, dat geene aanraking met de wanden kan plaats hebben.

Dynamiet- en schietkatoenpatronen, schietkatoen en andere nitro-cellulose mogen noch van ontstekingsmiddelen, voorzien, noch daarmede in hetzelfde voorwerp ingepakt zijn.

Schietkatoen en andere nitro-cellulose moet na bedeeeling met ten minste 20 pCt. water, in waterdichte voorwerpen bijzonder stevig ingepakt zijn, zoodat wrijving van den inhoud niet kan plaats vinden.

Artikel 14.

Het bruto-gewicht van buskruit, munitie en andere verpakte ontstekingsmiddelen mag 100 kilogram, dat van verpakt schietkatoen 85 kilogram en dat van verpakte dynamietpatronen 35 kilogram niet te boven gaan.

Deze bepaling is niet van toepassing op vervoer ten behoeve van 's Rijks dienst.

Artikel 15.

De voorwerpen waarin ontplofbare stoffen zijn gepakt, mogen bij het op-, af- en overladen niet geworpen worden.

Het op-, af- en overladen geschiedt door dragen van de voorwerpen of door slepen daarvan over haren of wollen kleeden, of wel met behulp van een takeltuig.

Voor tonnen met buskruit is ook het rollen over kleeden toegestaan.

Artikel 16.

Het op- en afladen mag alleen op eene door den burgemeester aangewezen plaats geschieden, die zoo ver mogelijk van bewoonde plaatsen moet verwijderd zijn.

Deze bepaling geldt niet voor het op- en afladen van ontplofbare stoffen voor het Rijk.

De ladingsplaats mag, gedurende den tijd dat zij tot het op- en afladen gebezigd wordt, niet voor het publiek toegankelijk zijn en moet, wanneer bij uitzondering het op- en afladen bij donker plaats vindt, door vaste, hoogstaande lantaarns verlicht worden. In die lantaarns mag geen petroleum worden gebrand.

Het overladen van het eene vaartuig in het andere geschiedt zoo veel doenlijk op stroom en zoo mogelijk op niet minder dan 300 meter afstand van andere vaartuigen of van bewoonde plaatsen.

Bij het op-, af- en overladen mag geen vuur gebrand en niet gerookt worden.

Licht mag alleen aanwezig zijn voor zoover zulks, overeenkomstig het bepaalde in de 3de alinea van dit artikel noodig is voor de verlichting van de ladingsplaats.

De ontplofbare stoffen mogen niet eer ter plaatse van oplading gebracht of aldaar toegelaten worden, dan wanneer het opladen een aanvang neemt.

Het op-, af- en overladen wordt, eenmaal aangevangen, steeds zoo spoedig mogelijk volbracht en bij dag niet onderbroken, tenzij dit bij opkomend onweder noodig blijkt.

§ 2. Van de kennisgevingen of de vergunningen tot vervoer en van het geleide.

Artikel 17.

Van elk transport van ontplofbare stoffen door of voor rekening van het Rijk wordt door de militaire autoriteit of door den afzender, met aanwijzing van den te volgen weg en van het tijdstip van binnenkomst in het Rijk of van den aanvang van het vervoer, vooraf kennis gegeven aan Onze Commissarissen in de provinciën door welke het vervoer moet geschieden.

Gelijke kennisgeving geschiedt, indien door onvoorziene omstandigheden de te volgen weg of het aangegeven tijdstip verandering moet ondergaan.

Artikel 18.

Voor elk transport van ontplofbare stoffen door en voor rekening van anderen dan het Rijk, wordt voorafgaande schriftelijke vergunning vereischt.

Indien het vervoer zich binnen ééne provincie bepaalt, wordt de vergunning verleend door Onzen Commissaris in die provincie.

Indien het transport door meer dan ééne provincie moet plaats hebben, wordt de vergunning verleend door Onzen Commissaris in de provincie waar het vervoer, de in- of de doorvoer een aanvang neemt, en door dezen daarvan ten spoedigste mededeeling gedaan aan Onze Commissarissen in de andere bij het vervoer betrokken provinciën.

Een afschrift der verleende vergunning wordt gelijktijdig aan Onzen Minister van Oorlog gezonden.

Bij weigering der vergunning worden de redenen dier weigering schriftelijk aan den aanvrager medegedeeld.

Artikel 19.

De vergunningen in het vorige artikel bedoeld, worden aangevraagd bij schriftelijk door den afzender of zijn gemachtigde onderteekend verzoek.

In het verzoekschrift worden vermeld:

1°. De soort en de hoeveelheid der te verzenden stoffen en de wijze van inpakking.

2°. De naam der gemeente waaruit en die der gemeente waarheen de verzending zal geschieden, moet aanwijzing van de bergplaats, waar de stoffen zoo noodig zullen worden opgeslagen, of van het vaartuig waarin zij tot verder vervoer zullen worden overgeladen, alsmede de naam van den geadresseerde.

3°. Het tijdstip der verzending.

4°. Het middel van vervoer.

5°. De naam van den voerman of van den schipper en bij vervoer te water, die van het vaartuig of de vaartuigen, waarmede het vervoer zal geschieden.

Bij invoer of rechtstreekschen doorvoer wordt voor de toepassing van het hierboven sub 2°. bepaalde de gemeente van binnenkomst hier te lande aangemerkt als die, waaruit de verzending zal geschieden.

Artikel 20.

In de vergunning worden de in het vorig artikel bedoelde opgaven vermeld en wordt de weg, dien het transport volgen moet, omschreven.

Aan de vergunning kunnen in het belang der openbare veiligheid voorwaarden worden verbonden, niet strijdig met de bepalingen van dit besluit.

In de vergunning wordt de tijd aangeduid waarvoor zij geldig blijft.

Indien het ter bespoediging van een transport te water wenschelijk is, dat daarbij van eene sleepboot wordt gebruik gemaakt, wordt het gebruik daarvan in de vergunning voorgeschreven.

Bij transporten langs de groote rivieren is het bezigen van eene sleepboot regel, het zeilen uitzondering.

Artikel 21.

Indien door onvoorziene omstandigheden het tijdstip, bepaald voor den aanvang van het vervoer, den in- of den doorvoer, verandering moet ondergaan, wordt daarvan door den afzender of zijn gemachtigde ten spoedigste kennis gegeven aan Onzen Commissaris, die de vergunning tot vervoer heeft verleend.

Deze doet daarvan onverwijld mededeeling aan Onze Commissarissen in de andere bij het vervoer betrokken provinciën.

Artikel 22.

Van elk transport waartoe door Onze Commissarissen in de provinciën vergunning wordt verleend of waarvan aan hen mededeeling is gedaan, alsmede van de verandering van het tijdstip van aanvang van het vervoer, den in- of den doorvoer of van den daarbij te volgen weg, geven Onze Commissarissen in de provinciën, door welke het transport zal plaats hebben, tijdig kennis aan de burgemeesters der in hunne provincie gelegen gemeenten, waaruit het transport vertrekt, door welke het zal gaan en waarheen het bestemd is.

Bij invoer of rechtstreekschen doorvoer wordt ten deze de gemeente van binnenkomst aangemerkt als gemeente waaruit het Transport vertrekt.

Artikel 23.

Aan de burgemeesters der in het vorig artikel bedoelde gemeenten wordt overgelaten, in het belang der openbare veiligheid de noodige voorzorgsmaatregelen te nemen, niet strijdig met de bepalingen van dit besluit, noch met de voorwaarden der vergunning.

Artikel 24.

Voor elk transport, onverschillig of het door het Rijk of door anderen geschiedt, wordt het geleide van ten minste twee personen gevorderd.

Dit geleide bestaat:

a. bij transporten door en voor rekening van het Rijk, uit onder-officiëren en minderen van de landmacht, bij voorkeur van het wapen der artillerie of van de zeemacht. Zoo noodig kan het bevel over het geleide aan eenen officier worden opgedragen;

b. bij transporten door en voor rekening van anderen dan het Rijk, uit beambten daarvoor door of van wege Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid aangewezen en door of van wege Onzen Minister van Justitie voorzien van eene aanstelling als onbezoldigd rijksveldwachter.

Het getal dezer begeleiders wordt in elk bijzonder geval door Onzen Commissaris, die de vergunning tot vervoer verleend, met inachtneming van de tweede zinsnede van art. 45 bepaald en in de vergunning uitgedrukt, met aanwijzing van den beambte, wien het bevel over het geleide is opgedragen.

Bij ontstentenis dezer beambten geldt voor de hierbedoelde transporten het bepaalde sub a. Het geleide wordt alsdan verstrekt door de militaire autoriteit, op aanvraag van Onzen Commissaris in de provincie.

Artikel 25.

Het geleide ziet toe, dat de in de hoofdstukken I en II vervatte bepalingen worden nageleefd en is ook tegenwoordig bij het op-, af- en overladen der stoffen.

Aan het hoofd van het geleide wordt, door de zorg van de autoriteit die dit aanwijst, eene beknopte instructie verstrekt, onder bijvoeging van een gedrukt exemplaar der wet van 26 April 1884 (Staatsblad n°. 81) en van dit besluit, bovendien bij elk transport door en voor rekening van anderen dan het Rijk, van een afschrift der vergunning en der daaraan verbonden voorwaarden.

Indien het transport door en voor rekening van anderen dan het Rijk geschiedt, wordt door het hoofd van het geleide, na afloop, een schriftelijk verslag uitgebracht aan Onzen Commissaris in de provincie, die de vergunning tot vervoer heeft verleend.

Artikel 26.

Bij elk transport door en voor rekening van anderen dan het Rijk, is door den afzender eene vergoeding verschuldigd, volgens een tarief, dat door Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid zal worden vastgesteld.

Heeft het transport onder militair geleide plaats, dan worden door den afzender aan dat geleide de onkosten vergoed, die in gelijk geval door het Rijk zouden zijn te goed gedaan.

De wijze waarop de uitbetaling der vergoeding moet geschieden en het bedrag daarvan worden door Onzen Commissaris in de provincie, zoo noodig in overleg met de militaire autoriteit, bepaald en in de vergunning vermeld.

Indien het vervoer te water geschiedt, wordt in de vergunning vermeld, dat door den afzender voor huisvesting van het geleide aan boord der vaartuigen moet worden gezorgd.

§ 3. Algemeene voorschriften voor het vervoer.

Artikel 27.

De voorwerpen, waarin de ontplofbare stoffen zijn gepakt, zijn in de vervoermiddelen geplaatst op en overdekt met haren of wollen kleeden of dekens.

Zij moeten zoodanig vastgezet zijn, dat geen wrijving op hout of op metaal kan ontstaan.

Artikel 28.

Op of in de vervoermiddelen mag geen vuur of licht aanwezig zijn en niet gerookt worden.

Dit verbod is niet van toepassing op de seinlichten, die ingevolge de daaromtrent bestaande voorschriften aan boord der vaartuigen moeten aanwezig zijn.

Deze lichten, waartoe alleen raap-, patent- of slaolie gebezigd wordt, mogen niet aan boord van het vaartuig dat de ontplofbare stoffen vervoert, worden aangestoken of gebluscht.

Artikel 29.

Indien kisten, vaten, tonnen of bussen, waarin zich ontplofbare stoffen bevinden, zoodanig hebben geleden dat daaruit gevaar zou kunnen ontstaan, worden deze voorwerpen dadelijk in een enkel of dubbel genomen haren of wollen kleed ingenaaid, waartoe bij elk transport het noodige aanwezig moet zijn, ten genoegen van het hoofd van het geleide.

Het vernieuwen van de verpakking moet alleen bij dringende noodzakelijkheid plaats hebben.

De vervoerder zorgt dat, volgens aanwijzing van het geleide, eenige ledige buskruittonnen of kisten en kuipersgereedschappen bij het transport worden medegenomen.

Artikel 30.

Met een transport ontplofbare stoffen mogen niet gelijktijdig licht ontvlambare stoffen vervoerd worden, waartoe onder anderen gerekend worden: alkohol, chloroform, aether, zwavelkoolstof, chloorzwavel, phosphorus, terpentijn, benzol, naphta, benzine, lichte petroleumæther, gazoline, petroleum, oleonaphta, koolteer, houtteer.

Onder dit verbod is niet begrepen het voor eigen gebruik aan boord aanwezige teer.

Artikel 31.

Het gelijktijdig vervoer van buskruit, dynamiet, schietkatoen of andere ontplofbare stoffen met hetzelfde vervoermiddel is verboden, behoudens het bepaalde bij de artikelen 8 en 11.

Artikel 32.

Gedurende het vervoer, het op-, af- en overladen daaronder begrepen, staan de daartoe gebezigde voerlieden en schippers en hunne onderhoorigen onder de bevelen van het hoofd van het geleide, voor alle maatregelen die ter uitvoering van dit besluit en van de voorwaarden der vergunning in het belang der openbare veiligheid moeten worden genomen.

Artikel 33.

De doortocht door de bebouwde kom der gemeenten mag, buiten dringende noodzakelijkheid, niet bij nacht plaats hebben en wordt ook buitendien door het transport zooveel mogelijk vermeden.

Is die doortocht noodzakelijk, dan doet het hoofd van het geleide den burgemeester in tijds van de nadering van het transport verwittigen.

De doortocht mag eerst aanvangen, nadat van den burgemeester bericht is ontvangen, dat de bijzondere maatregelen van voorzichtigheid die hij noodig acht, genomen zijn of dat geen zoodanige maatregelen door hem worden geëischt. In afwachting daarvan moet het transport op ten minste 300 meter afstand buiten de bebouwde kom blijven.

Artikel 34.

Oponthoud binnen de bebouwde kom eener gemeente is verboden, tenzij dit volstrekt noodig is. In dit geval bepaalt de burgemeester, in overleg met het hoofd van het geleide, de plaats van het oponthoud en verordent hij de noodige veiligheidsmaatregelen.

In geen geval houdt het transport stil in de onmiddellijke nabijheid van in werking zijnde fabrieken, ovens, smederijen en van andere plaatsen, waar, anders dan tot huishoudelijk gebruik, vuren aanwezig zijn.

§ 4. Bijzondere voorschriften voor het vervoer te lande.

Artikel 35.

Voor het vervoer worden alleen overdekte voertuigen, bij voorkeur met veeren, gebezigd.

Artikel 36.

Elk voertuig is voorzien van eene aan een winkelhaak uitgezette witte vlag, van ten minste 0.5 meter in het vierkant, waarop in goed leesbare zwarte letters het opschrift „buskruit“ gesteld is.

Artikel 37.

De onderlinge afstand der voertuigen bedraagt ten minste 25 meter, behalve bij het doortrekken van de bebouwde kom eener gemeente, waarbij de afstand mag worden verminderd, indien dit in het belang der openbare veiligheid wordt noodig geacht.

Elk transport wordt op den noodigen afstand voorafgegaan door een geleider met eene roode vlag.

Artikel 38.

Het rooken is in de nabijheid der voertuigen verboden.

Artikel 39.

Bij het naderen van overwegen bij spoorwegen wordt door het transport op ten minste 150 meter afstand halt gehouden.

Het transport trekt de spoorbaan niet over, vóór dat het geleide zich overtuigd heeft dat geen trein nadert en dat de op den overweg gevallen sintels zijn uitgedoofd.

Wanneer het transport moet gaan langs wegen, die binnen den afstand van 150 meter evenwijdig aan spoorwegen gelegen zijn, geschiedt het vervoer zooveel mogelijk alleen dan, wanneer geen locomotief in aantocht is.

Het geleide is verplicht, hieromtrent vooraf inlichting in te winnen.

Artikel 40.

Wegen waarvan door een stoomtram wordt gebruik gemaakt, worden zooveel mogelijk door het transport vermeden.

Moet van zoodanigen weg gebruik gemaakt worden, dan wordt bij het naderen van een tram een geleider met eene roode vlag afgezonden, op wiens aanmaning de tram stil houdt tot het transport zich aan den zijkant van den weg en zoo mogelijk boven den wind heeft opgesteld. Bij het voorbijtrekken van den tram mogen de vuren der locomotief niet geopend of geroerd worden, terwijl het transport zich eerst weder in beweging stelt, wanneer de tram ten minste 150 meter voorbij is.

Artikel 41.

Bij onweder houdt het transport zooveel mogelijk stil, op ten minste 300 meter afstand van bewoonde gebouwen of van plaatsen, die met hoog opgaand houtgewas bezet zijn.

Artikel 42.

Moet het transport van eene veerpont of gierbrug gebruik maken, dan mogen zich daarop niet gelijktijdig andere voertuigen of personen bevinden, tenzij deze laatsten voor de bediening der veerpont of der gierbrug noodig zijn.

Artikel 43.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het vervoer van buskruit, munitien en vuurwerken, door troepen, munitieparken, munitiecolonnes en batterijen op marsch; ook niet op een vervoer dier stoffen met aan het Rijk heehoorende voertuigen voor het houden van oefeningen of van proefnemiugen.

§ 5. Bijzondere voorschriften voor het vervoer te water.

Artikel 44.

Het vervoer geschiedt met overdekte vaartuigen, bij voorkeur met beweegbaren mast.

Van het gedeelte van het vaartuig waarin de ontplofbare stoffen zijn geborgen, moeten de luiken met geteerde zeilen of presenningen overdekt zijn.

Artikel 45.

Met uitzondering van den schipper, zijne onderhoorigen en van het geleide, mag zich niemand aan boord bevinden.

Op elk vaartuig zijn ten minste twee geleiders aanwezig.

Artikel 46.

Het hoofd van het geleide is gehouden te zorgen dat wanneer geladen vaartuigen ten anker liggen, steeds een man op het dek aanwezig

zij, die de wacht houdt en aangeroepen wordende, verplicht is onmiddellijk antwoord te geven.

Artikel 47.

Elk vaartuig is voorzien van eene stevige roeiboot, met de noodige riemen, van een scheepsroeper, van ten minste twee paar magazijnschoenen en van een goed sluitende kist ter berging van de seinlantaarnen en het daarbij benoodigde.

De sleutel dezer kist berust bij het geleide.

Artikel 48.

Aan den top van den mast is, zoowel bij dag als bij nacht, bevestigd eene aan een winkelhaak uitgezette witte vlag van ten minste 1.3 meter lang en 0.65 meter breed, waarop in goed leesbare zwarte letters het opschrift „buskruit“ gesteld is.

Bij het strijken van den mast wordt deze vlag aan een schippersboom of stok bevestigd, op de boeg geplaatst, of indien dit niet mogelijk is, met de hand uitgestoken. Bij dag is daarenboven eene roode vlag boven het roer geplaatst.

Artikel 49.

Elk transport bestaat uit ten hoogste vier vaartuigen.

Elk vaartuig mag niet meer dan 30 000 kilogram ontplofbare stof bevatten.

Artikel 50.

De onderlinge afstand tusschen de vaartuigen bedraagt, indien niet van eene sleepboot wordt gebruik gemaakt, ten minste 300 meter, behoudens uitzonderingen, ter beoordeeling van het hoofd van het geleide.

Artikel 51.

Indien bij het vervoer van eene sleepboot wordt gebruik gemaakt, mogen daarmede gelijktijdig twee vaartuigen van het transport, doch geene andere vaartuigen worden gesleept.

De onderlinge afstand tusschen sleepboot en vaartuigen bedraagt zoo mogelijk niet minder dan 50 meter.

Indien twee of meer sleepbooten elk een of twee vaartuigen met ontplofbare stoffen geladen, slepen, moet de afstand tusschen het laatst voorgaande vaartuig en de daarop volgende boot ten minste 300 meter bedragen.

Artikel 52.

Bij onweder worden de masten dadelijk gestreken, zoo die daartoe ingericht zijn, en de vaartuigen vastgelegd, zoo mogelijk op ten minste 300 meter afstand van andere vaartuigen, van bewoonde gebouwen en van plaatsen die met hoog opgaand houtgewas bezet zijn.

Artikel 53.

Moet het transport eene sluis doorgaan, dan wordt het vóór alle andere vaartuigen afzonderlijk geschut.

Artikel 54.

Spoorwegbruggen mogen door het transport niet worden doorgereven, zoolang de signalen op onveilig of voorzichtig staan. In dit geval houdt het transport op een afstand van ten minste 150 meter van

de brug stil en wordt de weg eerst vervolgd, wanneer het bedoelde signaal is weggenomen.

Artikel 55.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het vervoer van buskruit, munitien en vuurwerken aan boord van vaartuigen tot 's Rijks dienst behorende, of van 's Rijks zee- en landmacht wanneer die stoffen tot de uitrusting der vaartuigen behooren of tot het houden van oefeningen of van proefnemingen worden vervoerd.

Hoofdstuk III.

Verzending en vervoer van ontplofbare stoffen, de hoeveelheid van 100 kilogram niet te boven gaande.

Artikel 56.

Op de verzending en het vervoer is het bepaalde bij de artt. 12, 13, 14, 15, 27 en 31 van toepassing, met dien verstande, dat bij het vervoer van metaalpatronen geen gebruik behoeft te worden gemaakt van haren of wollen kleeden en dat het dekken met zulke kleeden ook bij andere ontplofbare stoffen niet vereischt wordt, wanneer de voorwerpen, waarin zich die stoffen bevinden, in een haren of wollen kleed zijn ingenaaid. Zijn de voorwerpen aldus ingenaaid, dan worden de opschriften in art. 12 vermeld, op deze kleeden gesteld.

Het innaaien in een haren of wollen kleed is verplichtend, indien het vervoer per stoomtram geschiedt.

Artikel 57.

In vaartuigen worden de voorwerpen, waarin de ontplofbare stoffen zijn gepakt, op niet minder afstand dan 4 meter van de stookplaatsen of van de ketelruimte geplaatst.

Artikel 58.

Het vervoer wordt gedekt door een geleibiljet, afgegeven door den burgemeester der gemeente van afzending, of bij invoer of rechtstreekschen doorvoer, van de gemeente van binnenkomst hier te lande.

In dit geleibiljet wordt vermeld het volledig adres van den afzender en van den geadresseerde, de soort en de hoeveelheid der te verzenden stoffen, de wijze van inpakking, het vervoermiddel, de tijd van afzending.

Dit geleibiljet wordt aan de personen, bedoeld bij art. 8 der wet, op hunne aanvraag vertoond en door hen afgeteekend.

Bij aankomst aan de plaats van bestemming wordt het geleibiljet aan den burgemeester afgegeven.

Artikel 59.

Bij vervoer van Rijkswegen wordt het geleibiljet, in artikel 58 bedoeld, afgegeven door den afzender en behoeft dit niet door de burgemeesters te worden afgeteekend.

Het bepaalde bij de artt. 43 en 55 vindt ook hier toepassing.

Hoofdstuk IV.

Van den in- en doorvoer van ontplofbare stoffen.

Artikel 60.

Op de van buiten 's lands aangebrachte ontplofbare stoffen zijn de bepalingen van de vorige hoofdstukken toepasselijk.

Buitendien gelden ten dezen aanzien nog de volgende bijzondere voorschriften.

Artikel 61.

Van de landzijde is de invoer en de doorvoer van ontplofbare stoffen, de hoeveelheid van 100 kilogram te boven gaande, te land verboden, en te water alleen vergund langs den Rijn, de Maas, de Schelde, het kanaal van Terneuzen, de Zuid-Willemsvaart en het kanaal van Luik naar Maastricht.

Artikel 62.

Van de zeezijde is de invoer en de doorvoer van ontplofbare stoffen alleen vergund in de havens van Ter-Neuzen, Vlissingen, Brouwershaven, Hellevoetsluis, IJmuiden, het Nieuwediep, Harlingen en Delfzijl, alsmede langs den Nieuwen Waterweg van Rotterdam naar Zee.

Artikel 63.

Bij in- of doorvoer van de landzijde zijn de vervoerders verplicht dadelijk aan den burgemeester der gemeente van binnenkomst aangifte te doen van de in te voeren hoeveelheid ontplofbare stoffen, van den naam en de woonplaats van den afzender, van hem aan wien de verzending geschiedt en van de plaats van bestemming. Zoo de burgemeester dit noodig oordeelt, worden de stoffen, onder de door hem te verordenden veiligheidsmaatregelen, onverwijld naar eene door hem aan te wijzen bergplaats of ligplaats overgebracht, om aldaar te verblijven tot het vervoer door het Rijk een aanvang neemt.

Bij weigering van den vervoerder om deze overbrenging te verrichten, geeft de burgemeester, des noods ondersteund door den sterken arm, aan zijn bevel op kosten van den onwillige gevolg.

Artikel 64.

Bij invoer van de zeezijde zijn de gezagvoerders op schippers verplicht dadelijk aan het hoofd der haven- of rivierpolitie, of bij ontstentenis van dien, aan den burgemeester van de gemeente der naaste haven aangifte te doen van de in te voeren hoeveelheid ontplofbare stoffen, van den naam van den afzender, van den geconsigneerde en van de plaats van bestemming.

Op de eerste aanzegging van het hoofd dier politie of van den burgemeester, worden de schepen, in afwachting van het verder vervoer, naar eene door hem aan te wijzen ligplaats overgebracht en nemen de gezagvoerders en schippers de door hem te geven voorzorgsmaatregelen in acht.

Indien het hoofd der politie of de burgemeester oordeelt dat de ontplofbare stoffen tijdelijk naar een Rijksmagazijn moeten worden overgebracht, dan geschiedt dit overeenkomstig de regelen, die omtrent de berging van die stoffen in de bedoelde magazijnen zijn of nader zullen worden vastgesteld.

Ingeval van weigering, geeft het hoofd der politie of de burgemeester, des noods ondersteund door den sterken arm, aan zijn bevel op kosten van den onwillige gevolg.

Artikel 65.

Het bij het vorig artikel bepaalde is niet van toepassing op het buskruit, de munitien en de vuurwerken die de zeeschepen voor eigen gebruik aan boord hebben, tot eene hoeveelheid van 50 kilogram ontplofbare stof.

Artikel 66.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op ontplofbare stoffen in voer- of vaartuigen tot 's Rijks dienst behoorende, noch op den munitievoorraad van vreemde oorlogsschepen.

Hoofdstuk V.

Van den verkoop en den opslag van ontplofbare stoffen.

Artikel 67.

Verkoopers van ontplofbare stoffen zijn verplicht deze hunne nering in hunne aangifte voor het patentrecht uit te drukken.

Artikel 68.

Voor het bewaren van ontplofbare stoffen wordt de vergunning vereischt van het gemeentebestuur, overeenkomstig de wet van 2 Juni 1875 (Staatsblad n°. 95).

Zij die reeds eene bewaarplaats hadden vóór het in werking treden dier wet, moeten zich gedragen naar de voorschriften, die door de gemeentebesturen voor het bewaren van ontplofbare stoffen zijn of zullen worden vastgesteld.

Artikel 69.

Het is aan ieder, die niet tot het houden van eene bewaarplaats of tot opslag van ontplofbare stoffen gerechtigd is, verboden zoodanige stoffen voorhanden te hebben.

Dit verbod is niet van toepassing op het voorhanden hebben van buskruit tot eene hoeveelheid van 3 kilogram, van vuurwerken die niet meer dan 5 kilogram ontplofbare stof bevatten, op metaal- en jachtpatronen tot een getal van 2000, alsmede niet op slaghoedjes, op Flobertpatronen (patronen voor kamergeweren) en op hulzen tot metaal- en jachtpatronen.

Een en ander mag tot de daarbij vermelde hoeveelheid vrij worden bewaard.

Artikel 70.

De bepalingen der vorige artikelen zijn niet van toepassing op de in dit besluit met het woord „opslag“ aangeduide tijdelijke berging of nederlegging van die stoffen, waaromtrent de bepaling geldt van het volgende artikel.

Artikel 71.

De opslag geschiedt: hetzij in een Rijksmagazijn, onder beheer van de Departementen van Oorlog of van Marine, volgens de regelen, die omtrent het voorhanden zijn van ontplofbare stoffen in die magazijnen zijn of nader zullen worden vastgesteld;

hetzij, met goedvinden van de eigenaren, in bergplaatsen, behoorende aan besturen of bijzondere personen; hetzij ter plaatse als door den burgemeester zal worden aangewezen.

Artikel 72.

Geschiedt de aanwijzing van de opslagplaats door den burgemeester, dan wordt door dezen voor de bewaking daarvan gezorgd.

De opslagplaats moet zoo ver mogelijk verwijderd zijn van bewoonde gebouwen en van plaatsen, waar licht ontvlambare of ontplofbare stoffen aanwezig zijn.

Onder opslagplaats wordt ook verstaan de ligplaats van schepen met ontplofbare stoffen geladen.

Bij de aanwijzing van zoodanige ligplaats handelt de burgemeester in overleg met de betrokken ambtenaren der rivier-, kanaal- of havenpolitie.

Van elke aanwijzing eener opslagplaats geeft de burgemeester kennis aan Onzen Minister van Oorlog.

Slotbepalingen.

Artikel 73.

De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op het vervoer van ontplofbare stoffen met spoortreinen, ten aanzien waarvan het algemeen reglement voor het vervoer op de spoorwegen, vastgesteld bij Ons besluit van 9 Januari 1876 (Staatsblad n°. 7), van kracht blijft.

Artikel 74.

De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op het vervoer van ontplofbare stoffen van het terrein der fabrieken, waar ze worden vervaardigd, naar buiten dat terrein gelegen, doch tot de fabriek behorende magazijnen of bergplaatsen.

Voor zoodanig vervoer wordt evenwel Onze vergunning gevorderd, welke doorlopend kan worden verleend en waarbij voorwaarden kunnen worden vastgesteld.

Artikel 75.

Met den dag van het in werking treden van dit besluit, vervallen de wetten van 26 Januari 1815 (Staatsblad n°. 7), van 9 Juli 1855 (Staatsblad n°. 68), het arrêté van 21 Maart 1815 (Journal Officiel de la Belgique, tome V, n°. 3), mitsgaders de noot op den post buskruit der tabel in art. 1 der wet van 15 Augustus 1862 (Staatsblad n°. 170).